

Loves Gyldighedstid udløber, træffe saadanne Bestemmelser, som tidligere kunde fastsættes i Medfør af Loven af 7. August 1914, forsaavidt de maatte være nødvendige til Gennemførelsen af de paagældende Love". Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at ingen af de her gældende store Love kan administreres alene i Henhold til de Bestemmelser, der findes i dem, idet man stadig har forudsat, at der tillige var en almindelig Hjemmel for Indenrigsministeren til at give alle de øvrige Bestemmelser, som disse Loves Administration gør nødvendige. Bortfalder den almindelige Hjemmel, maa der i alt Fald almindelig Hjemmel til at administrere disse Love.

Med Hensyn til de ved Lovens Ophør endnu bestaaende Bestemmelser foreslaas det, at de bevarer deres Gyldighed i 6 Uger udover selve Lovens Ophævelse, og at „inden Udløbet af denne Frist skal det i § 1 nævnte Udvalg gøre Indstilling til Rigsdagen om, hvilke af de nævnte Bestemmelser det maa anses fornødent endnu at bevare og for hvilket Tidsrum. Indstillingen forelægges til Beslutning i begge Rigsdagens Ting, hvor den undergives en Behandling efter Reglerne for Lovforslags anden Behandling. Bestemmelserne bortfalder, saafremt der ikke ved Udløbet af Gyldighedsfristen er truffet Beslutning om deres Opretholdelse i uforandret eller ændret Skikkelse“. Der er ogsaa en Bestemmelse om, at Udvalget kan gøre Indstilling til Rigsdagen om, at en Bestemmelse skal bortfalde inden de 6 Uger. Der er herved givet den Frist, som jeg tror er den mindste, Rigsdagsudvalget vil behøve til at overveje, hvilke ved selve Hjemmelens Bortfald bestaaende Bestemmelser det vil være nødvendigt at give yderligere Gyldighed. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men blot nævnte et enkelt Spørgsmaal, hele det Spørgsmaal, som er knyttet til Brændevinsproduktionens Stilling her i Landet, der jo for Øjeblikket er begrænset ved Bestemmelser, som forbyder Tilvirkningen af Drikkesprit. Alle disse Bestemmelser har Afholdsbevægelsen ønsket opretholdt udover den nuværende Tilstand, i alt Fald indtil en Folkeafstemning har taget Stilling dertil, og det saaledes fra Afholdsbevægelsen fremsatte Ønske antager jeg, man ved Lovens Bortfald i alt Fald vil undergive en grundig Overvejelse, idet man vel overhovedet vil ønske at underkaste et saa vigtigt Spørgsmaal som Genoptagelsen af Tilvirkningen af Drikkesprit her i Landet en grundig Behandling. Men det er kun eet af 200 Spørgsmaal, og at give mindre end 6 Uger til at tage Stilling hertil tror jeg ikke er saglig forsvarligt.

Af samme Grund har jeg ikke kunnet følge den Vej, som det private Lovforslag anbefalede, nemlig at Udvalget skulde paalægge Regeringen at søge Lovhjemmel for saadanne Bestemmelser, thi jeg tror, at Rigsdagen vilde drukne i det Arbejde. Hvad Rigsdagsudvalget i saa Henseende kan gøre, tror jeg ikke er andet end at give disse Love Gyldighedsfrist saa langt frem i Tiden, som man nu finder fornødent, og hvis man ved Udløbet af denne Frist skulde mene, at de var egnede til at overgaa til at have varig Lovskraft, vil der være Adgang til at bruge den selvstændige Lovbehandling ogsaa paa det Tidspunkt og Mulighed for at sprede disse Lovbehandlinger over et større Tidsrum. Disse 6 Uger, opfyldt af en Række Lovbehandlinger, hvorved der kræves 3 Behandlinger i hvert Ting, tror jeg simpelt hen ikke vil være til at komme igennem.

Paa samme Maade som med Hensyn til Spørgsmaalet om Forelæggelse for Rigsdagen af Bestemmelser, hvis Rigsdagen paa Grund af Opløsning ikke kan træde sammen, er der i § 10 ogsaa indført Regler for, hvorledes man skal gaa frem i det Tilfælde, at Loven falder bort paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke er til Stede.

Endelig fastsættes der i § 11 følgende: „Efter indhentet Indstilling fra Den overordentlige Kommission af 8. August 1914 skal Indenrigsministeren senest Dagen for Ophævelsen af Loven af 7. August 1914 fremsætte Forslag for Rigsdagen til midlertidig Lov om Tilsyn med saadanne enkelte eller sammensluttede Virksomheder indenfor Produktion og Omsætning, der er i Stand til at udøve en bestemmende Indflydelse paa Fastsættelsen af Varepriser, og om de til Sikring af Forbrugernes Interesser nødvendige Foranstaltninger i Anledning af saadan Forretningsvirksomhed“. Naar Loven af 7. August bortfalder, vil det ganske sikkert være nødvendigt, saaledes som Forholdene har udviklet sig, at have til Raadighed et offentligt Tilsyn med Trusteer og trustlignende Virksomheder. Jeg gør opmærksom paa en Udtalelse af det norske Frisdirektorat, som i Gaar Aftes var gengivet i „Berlingske Tidende“, hvori dette netop henleder Opmærksomheden paa, hvad der for øvrigt ogsaa under Forhandlingerne her i Rigsdagen har været fremme, at Myndighederne uvilkaarlig har maattet medvirke til at fremkalde et Samarbejde indenfor Erhvervene, som utvivlsomt vil fortsættes, efter at den overordentlige Tilstand er ophørt, og at dette Samarbejde indenfor Erhvervene, i Industri og Handel, vil kunne komme til at virke som et trust-